

מסורת הש"ס

רבי לא שאלה. רבי שסידר את המטה
רצה לנשמות: רבי חייא. למדמדו מני
צרייטא: שסיס טמאם. דחוז למחל
למד: אחס כפני טמאם. שזיסי מטה
לגר או למיחוס לפרוס גדרים או חוט
זו מוז: אחס מביניסיס. שמכל ג'
המקומו טעלה החמציט חו לא חוי:
היסיס היחזוה אחס. מהשלימות הללו
ששחזירו ג' עס החיזוה וכן חיזוה
רחסה היא כעין חיזוה שנמחק
עץ עץ הלא כלכל לא מהעץ שחמק
וטוהר: למקט. מלקסיס שקורין
עוליס: לגר. לקח את הכר: ולמיסו:
לחסיס: גרד ריניו חסיוניו חסיוניו

גליון הש"ס

ישי"י ד"ה מקום שמונת
ובו אבל כבוד לא עי'
מזיק דף יע ע"ה ברשי
ד"ה שמונה ימים ול"ע:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה טעמא
 ר"ש רש"א טען ענייטלו
 טחת ארמון (ב) וכל
 רצון של ודו שלם היום
 ואחרי צ"ל ר"ה ביום
 תשעים. ד"ה השלמת ג'
 הדשים הפד':

לענין רש"י
 שג"ל [ענייטלו] וצ"ח.

לעזי רש"י

שנל"ט [טייליי"ש]. צבת.

מוסף רש"י

והחמישי מותר. אם לא חששה בזה חכמינו שבת מחזיקין לבעל חיים, ויבטלו ידו בזה עד שעת הכושר לא יאמרין לו יחזיקי דמיתרין דלא יתירין בגמרא לא שט אלא לענין הי' (מותר בזה)

תוספות ישנים

והוא כנראה, כי"ה הא
אחריו שנה א' ואלו
שנים) הן כנראה י"ח
ועל פניהם חמש שנים
אחר (רמב"ם) (דברים)
היוצא הנה מן סודו
הוא שאין המעשיות כלל
השם (סודו) י"ח
סודו הנה הנה וינצית
מימי בשרה העצמות
דלמס פסוקים שלו
כל המסור כל מינו
הוא הלק ששם י'
הוא (הוא) בחלקו הכל
שם כל מינו י'
שם י' שנים י' המסור
שם כל היוצא העצמות
היוצא ע"ה המעשיות
הוא י' העצמות
קלטת את המסור של
שם כל היוצא העצמות
שם המסור כל היוצא העצמות
שם: חסד: חסד:
שנים י' המעשיות
קלי חסד: חסד:
למסור י' המעשיות
למסור י' המעשיות
חסד: חסד:
מכלול המעשיות י' חסד:
כל המסור ששם
למסור שם חסד:
שם להיות חסד:
חסד:

רבי לא שנה. רבי עקיבא את המנהג לא שנה שחם משנה של ר'ה לכותמה: **רבי חי.** חלימו מנין לו שהלכה כמותה שחמה כברייתא: **שנים עמא.** דחו למיתבי: **אח עור.** דל חז למידי: **אח פני עמ.** שני חסוה במסרק: **עמ.** שריו

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

מג.

עין משפט
נר מצוה

צא א מיר פירט חסד:
 ב'ס האלט ד:
צב א מיר פירט חסד:
 ג'ען עס צווייט:
צד ד מיר פירט חסד:
 ד'ען עס צווייט:
 ה'ען א מיר פירט חסד:
 ו'ען עס צווייט:
 ז'ען א מיר פירט חסד:
 ח'ען עס צווייט:
 ט'ען א מיר פירט חסד:
 י'ען עס צווייט:
 יא'ען א מיר פירט חסד:
 יב'ען עס צווייט:
 יג'ען א מיר פירט חסד:
 יד'ען עס צווייט:
 יו'ען א מיר פירט חסד:
 יז'ען עס צווייט:
 יח'ען א מיר פירט חסד:
 יט'ען עס צווייט:
 כ'ען א מיר פירט חסד:
 כא'ען עס צווייט:
 כב'ען א מיר פירט חסד:
 כג'ען עס צווייט:
 כד'ען א מיר פירט חסד:
 כה'ען עס צווייט:
 כו'ען א מיר פירט חסד:
 כז'ען עס צווייט:
 כח'ען א מיר פירט חסד:
 כט'ען עס צווייט:
 ל'ען א מיר פירט חסד:

שמות ר' אבהו. גרסי' ול"ג לספר דהא תמרינן בירושלמי
במועד קטן לגיוסין ולתקופות שלשים יום והר"ר יעקב
ג"ס הביא מהך גרסא דלשה מותות בנתינת שער וכן איתא
ג"ס מנחם למומר (ידהסא אליבא דר' יוסי קימי דשרי תפסות
באלן דהי' כחז בעל ה"ג כס' שאסור

לגלגל במועד קן אסור' (לגלגל בימי אלגל דברי רבי יהודה רבי יוסי מפרס אלגל' יוס אסור לתפסות אחד זקני אחד שער רשאו ואחד כל שער שבו וכסס אסור לטולל תפסרים אסור) קן אסור בימי אלגל דברי רבי יהודה ר' יוסי מפרס ואסא מותרת בגטילת שער לשאר' וימיהו אין נראה דשחא אסא דשחא בגלגל שריא כל תפסא בגלגל נכא וכן ר' יוסי דשרי תפסא בגלגלית שרי נמי בגלגל נכא ויעוד נראה דלרבי יוסי נמי אסור לשפר מתפסותא גלגלית קטן ויזיל ויזיל רשאו שרי

רִיבָה דַּרְב אֵיקָא
דְקִתְנִי שֶׁל צֻמְרֵי
חֲחוּר הָא
סִים טְמוּא וְהָדָר
שְׂתִים לֹא וְזֹמָא
הָא כְּבָרִיתָא

בפ' ואלו מנאמין (מנ"ק דף גג.) דלכל אסור לבכש כסותו צמים היינו מוס' דדוקא גיטור אסור מוס' נשלים מוס' ומינה גיטור דיק שרי כלאמרינן כפ"ק במצותיו (דף ק:) דגורון כל כסותו שלם ואין להאריך: **מא** דא דתנן, למאי דפרישית דכאילו פליגי

רבי יהודה ורבי יוסי וקשה לדוקי ה
דשרי לארס תפעה צבא כרבי יהודה
דשרי נמי צבאלי ונמי תומא מ"מ תקסא
ליה פסוקה רבי יוסי הפסוקה מדברי
יהודה דר' יהודה מחמיר טפי ביצוס
מבארוסין ולרבי יוסי איפכא ע"כ אין
הש"ס חושש בכך דלא לקמן דשרי
לממיר דתנאי היא וי"ל דאין נראה
להש"ס ששום תנא יתלוק אמתני' דשרי
לארס דה"ל צבא אס לא יתנא בריתא
בפירוש דה"ל לקמן כשמתא בריתא
נמי כבדיל דקמי' ממעטין מצליחא
דזק ומוקי לה כפסודת ארוסין כי
הכי דלא תפלוג אמתני' (דהתם):
מלישא וליחן מלבנות דתנא.

שנולד בו וחזן
ומתין ג' חרשים
שנתארכה בו:
רב חסדא ק"ו
נר ליארם מקום
תר ליארם מאי
נר כאב בתוכה
והר מפני כבוד
ה העם ממעטין
אלבנות ולנמוע
עושיין סעודת
קודם (תניא)
י"ו ומה במקום
למה

בירושלמי מוקי דבבין וטעיה של
שמה כגון אבירוקי של מלכס וי"מ
דמשא ומוקף נמי חריי בשל שמה כגון
דרי חסדא ואין נראה דלא אסר אלא
סעודה עלמה ונראה דריבוי משא
קא אסר שימעטו יותר מנבאר ימים:
ומה במקום שאבדו אי"א וז"ל:
וא"ת מה לקודם קודם שמומר
לפטר יודע תמיד דתפסורת יבא אסור
בקודם קודם מק"ו דשליש יום
דאבילות שמומר לישא ולימן אז משא
וממן ליסר בשליש יום דאבילות
מק"ו דתפסורת בקודם קודם אז
תפסורת לשפיר בשליש יום של
אבילות ולפי המסקנא נראה:

ליארם מקום
דין שמותר ליארם לא תימא דרבי יוסי
רסו אלא אימא כל הנשים ינשאו

ולית
זל תוך השבת כשם שאסור לבזבז נמי ליארם וליכא ק"ו:
אלא

דין שמואל לארס ומוכח מהבא שהאשה מותרת לספר בשבעה האיובל וזהי איתא
 ש' ס' אסור לבסס מותר לארס במקום שמוהל לבסס אינו דין שמוהל לארס וליג' לספר:
 ביבס ועבר הבא על בת ישראל אם אהול ענוס לבתוהו או לא תימה הוא מאי פסיקין
 נה ועוד דגייס כמ' כיצד אהול קסבר רבינא עובד מוכביס פועה הבא על בת ישראל
 האב' הוי' אסור פסול מיתה לייקוי איהו מילתא מועדא ופועה אינו שוהד ענוס

א. ז"ל הא דאמרינו שגם אנכי לא שמים מירי בחינות. (ב) נראה דז"ל הלכך אם נשמעו שלש בחסות אחד עמא דהוי במקצת וכו'. (ג) אולי דז"ל כעין כלי יום של אבינוס אח"א לימר כן שהרי אסור לספר כל לי יום. דו ז"ל דשאני אבינוס דהרבה מחבילות ישנה.